

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Uredbe Bruxelles I.a br. 1215/2012⁽¹⁾ u vezi s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000⁽²⁾ o stečajnom postupku tumačiti na način da pojmovi „stečaj, postup[ci] u vezi likvidacije nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, postup[ci] prisilnog poravnjanja i sličn[i] postup[ci]” iz članka 1. stavka 2. točke (b) Uredbe Bruxelles I.a br. 1215/2012 obuhvaćaju i postupak u kojem se tražbina navedena u tužbi opisuje kao obično potraživanje od kupaca a da se ne navodi da je nad tuženikom već pokrenut stečajni postupak, pri čemu se stvarna pravna osnova tražbine temelji na posebnim odstupajućim odredbama nizozemskog stečajnog prava (članak 25. stavak 2. *Nederlandse Weta van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling* (Zakon od 30. rujna 1893. o stečaju i odgodi plaćanja, u daljnjem tekstu: Nizozemski stečajni zakon)) i u kojem:
 - valja ispitati treba li takvu tražbinu smatrati provjerljivom tražbinom (članak 26. u vezi s člankom 110. Nizozemskog stečajnog zakona) ili neprovjerljivom tražbinom (članak 25. stavak 2. Nizozemskog stečajnog zakona),
 - pitanja mogu li se obje tražbine istaknuti istodobno i ne isključuje li jedna tražbina drugu, s obzirom na posebne pravne posljedice svake tražbine (uključujući mogućnost korištenja bankovne garancije preuzete nakon pokretanja stečajnog postupka) treba ocijeniti u skladu s posebnim pravilima nizozemskog stečajnog prava?

Nadalje

2. Je li članak 25. stavak 2. Nizozemskog stečajnog zakona u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 1346/2000 o stečajnom postupku, u dijelu u kojem se tom odredbom dopušta da se takva tražbina (u skladu s člankom 25. stavkom 2. Nizozemskog stečajnog zakona) istakne pred sudom druge države članice umjesto pred stečajnim sudom države članice u kojoj je pokrenut stečajni postupak?

⁽¹⁾ Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160., str. 40. i SL 2016., L 202., str. 57.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL 2000., L 160, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2022. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) –
„Trade Express-L” OOD/Zamestnik-predsedatel na Daržavna agencia „Daržaven rezerv i
voennovremenni zapasi”**

(Predmet C-395/22)

(2022/C 359/38)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Varna (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Trade Express-L” OOD

Tuženik: Zamestnik-predsedatel na Daržavna agencia „Daržaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prethodna pitanja

1. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ⁽¹⁾ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj Direktive iz članka 2. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1099/2008⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici te s obzirom na načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje

Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima se osobe koje su nabavile inpute mazivih ulja unutar Zajednice u skladu s točkom 3.4.20. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008 (odnosno uvoznici takvih mazivih ulja) može obvezati na to da stvore zalihe za slučaj nužde?

2. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi, poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima su vrste proizvoda za koje treba stvoriti i držati zalihe za slučaj nužde iz članka 2. točke (i) Direktive u vezi s poglavljem 3.4. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008 ograničene na dio vrsta proizvoda?
3. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima činjenica da osoba koja ostvaruje primitke odnosno izvršava uvoz unutar Zajednice neke vrste proizvoda navedene u članku 2. točki (i) Direktive u vezi s poglavljem 3.4. Priloga A Uredbi (EZ) br. 1099/2008, ima obvezu stvaranja i držanja zaliha za slučaj nužde i neke druge, različite vrste proizvoda?
4. Treba li uvodnu izjavu 33., članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata s obzirom na cilj navedene direktive te načelo proporcionalnosti utvrđeno člankom 52. stavkom 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalni propisi poput onih u glavnom postupku u skladu s kojima je osoba obvezana stvarati i držati zalihe proizvoda koji ne upotrebljava u okviru svoje gospodarske djelatnosti i koji nije povezan s tom djelatnošću, pri čemu je ta obveza, osim toga, povezana sa znatnim financijskim opterećenjem (što praktički dovodi do nemogućnosti njezina ispunjenja) jer osoba niti ima proizvod niti je njezin uvoznik i/ili posjednik?
5. Ako je odgovor na neko od pitanja niječan: Treba li uvodnu izjavu 33. članke 1., 3. i 8. te članak 2. točke (i) i (j) Direktive Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata, s obzirom na cilj Direktive i načelo proporcionalnosti utvrđeno u članku 52. stavku 1. u vezi s člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se osobu koja je unutar Zajednice nabavila inpute određene vrste proizvoda odnosno uvezla ih može obvezati samo na stvaranje i držanje zaliha za slučaj nužde iste vrste proizvoda koji je bio predmet nabave inputa/uvoza unutar Zajednice?

⁽¹⁾ SL 2009., L 265, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 82. i ispravak SL 2018., L 241, str.14.)

⁽²⁾ SL 2008., L 304, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 1., str. 191.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Predmet C-396/22)

(2022/C 359/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin